

Základní škola v Habartově

Školní časopis

První číslo/ročník třetí

Prosinec 2005

Toto číslo připravili žáci 9. ročníků.

Ukázka dravců v tělocvičně

Třída IX.A

Povím vám příběh, který se stal už roku 1997 v Habartově. Objevila se tu neznámá třída I.A. Nevím odkud se vzala, ale byla a bude. Tak začneme hezky od začátku. Psal se rok 1997-1998, od kdy existovala. Děti se původně vůbec neznaly. Postupem času se musely naučit, jak spolu vycházet. Čekalo je totiž spousta

let, devět dlouhých let. To si nikdo neumí představit, jak mohou být dlouhé. A přesto tyto roky plynuly tak rychle! Je tu poslední rok. IX.A se samozřejmě zapíše do historie školy, buď jako zlobivá třída, nebo jako hodný andílek, kterého si bude každý pamatovat asi až do smrti. Doufám, že se to bude přenášet z generace na generaci a tato skutečnost zůstane navždycky promílána. Ve školním roce 2006-2007 zase zaplní historii jiná IX.A. Tak nakonec vás prosím, nezapomeňte na IX.A, kterou jste poznali.

Napsala Marie Horská

Naši kluci

Chci vám něco napsat o našich chlapcích. Kluci z naší třídy jsou opravdu jak malé děti. Ale co naděláte, když je to stejně neodnaučíte!!! Učitelé si na ně pořád stěžují a píšou jim poznámky. Jenže dokážete si představit, že by tam nebyli??

No, ani my, holky ne! Komu bychom pak nadávaly, aby se konečně začali chovat jako kluci z 9.třídy a ne jako děti z mateřské školky. Jenže na to nám vždycky řeknou: “Bud’ zticha!,, No tak co jim na to máte říct, když nejsou vychovaný,☺☺☺ne pravda je, že jsou jenom v pubertě a chtějí se bavit. Sice se někdy baví v nepravou chvíli, třeba o hodině vydávají své pazvuky a učitelé na to nemají náladu. Takže to vždycky končí poznámkou a nebo vynadáním.O přestávce si hrají na babu, nebo co to vlastně je a zdemolují nám celou třídu. Shodí nám učení, a když jim řekneme, aby to zvedli, tak nám řeknou a proč?? Tak si to musíme sebrat samy☺. A už jsme si na to tak nějak zvykly. To víte, 9 let je 9 let a s tím se už nic dělat nedá☺. Tak doufám, že jsem vám představila naše kluky správně a nebudou mi to mít za zlé. Přesto si o nich myslím, že nejsou špatní. To ne, ale zase nejsou dokonalí, jak bychom si my holky přály☺.

Napsala Pavlína Hošková

NAŠE TŘÍDA 9.B!!!

Naše třída leží v přízemí, mezi třídou 9.A a 9.C. Ve třídě je nás 23. Tento rok jsme zde naposledy, a tak si to zde musíme ještě užít :-). Už se velice těšíme na školní výlet, který nás čeká v autocampu Betlém. Také trička máme už vybraná a už jen netrpělivě čekáme, až přijdou... I když nejsme až moc kamarádský kolektiv a mezi některými z nás to moc neklape, tak to u nás není zas tak špatné.

V naší třídě je několik part, které drží při sobě. Většinou drží kluci s klukama a holky s holkama (nemyslete si, že jsme třída homosexuálů).

My, dívky, máme mezi sebou kladný vztah. V roce 2002 k nám byli přiřazeni noví žáci, protože se bývalá a původní 6.C rozdělila pro nízký počet žáků. K nám byla tedy přiřazena skupina lidí z jiné třídy. Ze začátku

moc nezapadli. Ted' však, po třech letech, je bereme jako "vlastní". Naší třídní je paní učitelka Anna Horová, kterou máme sice prvním rokem, ale i tak je námi velice oblíbená.

Je sice smutné, že po 9 letech musíme tuto školu opustit, ale většina z nás se těší na novou školu, kde strávíme dalších pár let. Jsme si jistí, že na tuto školu budeme vzpomínat. Střední školy už máme částečně vybrané, i když ne všichni. Na 100% víme, co si přejeme dělat v budoucnu...k přijímačkám je času dost. Jako první bude dělat přijímačky (talentovky) Martina Latureová, která by se ráda dostala na keramickou školu do K. Varů. Je jako jediná od nás ze třídy, která si vyzkouší přijímačky jako první, tedy v lednu. My si myslíme, že je velice nadaná a přejeme jí, aby je zvládla a na svou vysněnou školu se dostala. Já (Gita G.) bych přijímačky dělat nechtěla (stejně jako několik dalších lidí od nás ze třídy), a proto se snažím dosáhnout co

největších úspěchů, abych se dostala na školu s co nejlepším průměrem.

Nejspíš bych se chtěla živit jako právnička, ale uvidíme, jak to

vyjde. Další, kdo by nerad dělal přijímačky, je Jan Kuročka, který to půjde zkusit na hotelovou školu v Mariánských Lázních. Pavel Hudeček chce jít na školu se sportovním zaměřením. Michael Igari není pevně rozhodnut jako další většina lidí. Petra Pacoláková by chtěla být už od malička policistkou a bude se snažit svého snu docílit. Andrea Ludwigová chce jít na kadeřnici, Marek Drahokoupil na automechanika na ISŠTE, Katka Hreňuková na cukrářku do Kynšperka, Jana Jelínková na kuchařku a další nejsou rozhodnutí, nebo nejsme informovaní. A co my dvě??? Já (Gita) půjdu buď na gympl, nebo na nějakou školu zaměřenou na práva. A já (Míša) také nejsem pevně rozhodnutá, ale doufám, že si do budoucna vyberu dobře. Doufáme, že se nám naše přání vyplní a budeme na naší nové škole spokojeni. Děkuje všem učitelům, kteří nás učili a budeme na tuto školu vzpomínat v dobrém...

Napsaly : Gita Gornerová a Michaela Sassmannová

Přestávky v IX.B

V naší třídě jsou přestávky asi to nejlepší na škole. Zvláště o těch velkých se tu bitkuje, provokuje, hází různými předměty, žebřá a prostě vše, co

k nenormálním přestávkám patří.....Tak se nám i stane, že musíme opravovat úhloměr, loni jsme platili ventily. Žebří se především o svačinu. Největší charitou v naší třídě je Roman Síth. Roman si totiž do školy nosí „igelitku“ plnou svačiny, a tak není divu, že od něj ti, kteří nemají svačinu, žebrají..... Vzduchem létají předměty jako jsou Síthův salám, kuličky z alobalu.....

O velkých přestávkách chodí asi polovina naší třídy do tělocvičny. Žáci 8. a 9.tříd ze sebe mohou vyplýtvat přebytečnou energii.V tělocvičně se hrají různé míčové hry, např.fotbal, volejbal, basketbal.

Žáci, kteří mají zaplacenou posilovnu, ze sebe mohou dostat přebytečnou energii tak, že posilují. Jelikož jsme už v deváté třídě, tak se o přestávkách také zajímáme o různé střední školy. Katalogy, které jsme dostali od naší třídní učitelky Anny Horové, nám umožňují získávat informace o školách, na které se chystáme jít.

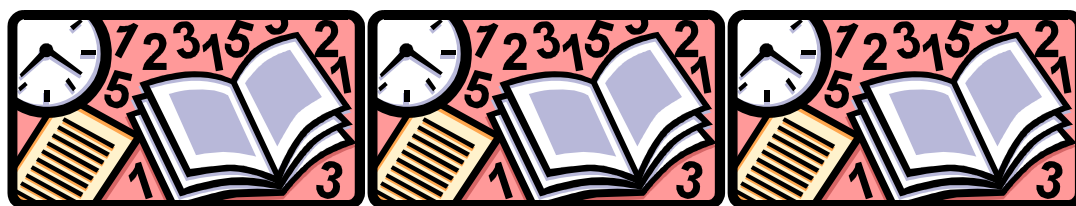
Přijďte se k nám o přestávce podívat, ale raději opatrně.

Napsali: Marek Bistiak a Marek Drahokoupil

Přijímací zkoušky

Každý rok se žáci 9.tříd připravují na přijímací zkoušky a vybírají si školu, na kterou půjdou studovat, až vyjdou základní školu. Rozhodování, na kterou školu máme jít, není vůbec jednoduché. Měli bychom si vybrat školu, která by nás bavila. Musíme se však rozhodovat hlavně podle známek. Někteří z nás mají štěstí a přijímací zkoušky dělat nemusejí. Většina z nás je však musí dělat. Příprava na přijímací zkoušky je pro všechny velmi náročná. Musíme si opakovat učivo z nižších ročníků a už jsme toho moc zapomněli.

Napsal Jan Kuročka, IX.C

Naše třída IX.C

Čerstvé informace o naší třídě:

Monika Hanáčková se 24.10.2005 vybourala na kole a nic jí není.

Gabriela Sládková se ulila na 9 dní ze školy, neboť byla v Egyptě. Přijela tak opálená, že jsme ji nemohli poznat. V naší třídě je nová zákyně jménem Romana Chmelová a není příliš oblíbená, neboť jí kluci neustále provokují a narážejí na její osobu.

Na škole se často mluví o drogách.

Pozorovala jsem během říjnového měsíce, kdo se o tom baví a nebo kdo s nimi je dokonce seznámen o něco

více. Zjistila jsem, že nejméně 50% žáků devátých tříd kouří!

O tvrdých drogách se zatím nikdo nebavil. Jak už

jsem napsala, v naší třídě několik žáků kouří. A nám je to jedno!

Náš Pan učitel Mgr. Václav Riedl se snaží udělat naši třídu 9.C lepší. Důsledně nás vychovává, ale jsme zvědaví, jak uspěje. Jsme v 9.třídě, a tak myslíme na přijímačky a i na loučení se základní školou. Teď se moc těšíme, až se budeme moci vrhnout do života. Čeká nás letos moc

důležitých věcí. Budeme se loučit a vítat budoucí prvňáčky. Nyní si vybíráme tričko, které nám bude připomínat společně strávená léta a dobu nad učením, zlobením, vyrušováním výuky.

Nemůžeme se rozhodnout, jaké budeme mít tričko. Každému se líbí něco jiného. Jako vždy o všem rozhodne pan učitel Riedl.

Uvidíme a to docela brzy, jak to s námi vše dopadne.

Napsala: Eva Winterová a Monika Hanáčková

Rozhovory

ROZHOVOR 1.:

Pan učitel Makovický nás učí asi od dubna 2004, Vyučuje nás chemii a zeměpis. Protože Vám ho chceme představit, zahrály jsme si na redaktorky a udělaly s ním rozhovor:

1. Chtěl jste vždy vyučovat chemii a zeměpis ?
 - Chemii ne, ale zeměpis vždycky.
2. Čím jste chtěl být v deváté třídě ?
 - Já v deváté třídě ☺ nebyl! Ale v osmičce jsem chtěl být učitelem.

3. Přemýšlel jste o změně povolání?
- Nepřemýšlel, ale je pravda, že jsem byl i prodavač a mohl jsem být vojákem z povolání.
4. Jak se vám učí na této škole a jak jste se cítil, když jste přišel poprvé do naší třídy ?
- Je to tu celkem v klidu, baví mě to.
 - Jak jsem se cítil poprvé u vás už nevím, ale určitě malinká nervozita a samozřejmě zvědavost byla.
5. Čím se naše škola liší od těch, na kterých jste učil ?
- Na to se nedá odpovědět, rozdílů je určitě mnoho. Každá škola je jiná.
6. Jaký předmět jste měl ve škole nejraději a který nejméně ?
- Nejraději jsem měl matematiku, zeměpis, hudební a tělesnou výchovu.
 - Nejméně jsem měl rád jazyky ČJ a NJ.
7. Jaký jste byl žák ?
- Měl jsem vždy z 😊 chování 1.
 - Moc problémů nebylo i když jsem dost upovídaný, pamatuji si asi na 5 poznámek. Jinak jsem byl jedničkář v něčem dvojkař-nikdy jsem se neučil.
8. Byl jste ve třídě oblíbený ?
- Myslím si, že ano. Byl jsem hodně oblíbený....U kamarádů mi to vydrželo až do dnešních dob. Ale určitě jsem měl i oponenty.

9. Kdyby to šlo, co by jste změnil ve způsobu výuky na škole ?

- Podle mě jde změnit vše... Ve výuce jiných kantorů nevím, nikoho jsem při práci neviděl. V mých hodinách je určitě co napravovat a upravovat...můj přístup bych chtěl zachovat-ale některé metody bych asi změnil. Ale jde to pomalu-nemohou se změnit ze dne na den.

10. Jaké máte zájmy ?

- Sport-fotbal a tenis aktivně,ostatní sporty pasivně.
- Hudba-téměř všechna kromě černošský a dechovek. Dále mě baví škola, kulečník (biliard), šipky, fotbálek, kamarádi.

Napsala Andrea Třísková, IX.C

ROZHOVOR 2.:

Druhý rozhovor jsme si připravili s naším třídním učitelem, panem Riedlem.

1. Chtěl jste být vždy učitelem, nebo jste uvažoval o jiném povolání?

- Když jsem se hlásil na tento obor, počítal jsem s tím, že se stanu učitelem, protože jsem studoval pedagogickou fakultu.

2. Čím jste chtěl být v dětském věku?
 - Jako dítě jsem chtěl být kosmonautem, řidičem autobusu a popelářem.
3. Měnil byste v budoucnosti své povolání?
 - Nikdy neříkej nikdy - James Bond.
4. Proč jste si vybral zaměření dějepis?
 - Vždyť dějiny jsou základem veškerého poznání lidstva. Díky dějinám známe odpovědi na mnoho otázek, díky dějinám už dnes víme, že na mnoho otázek odpovědi nevíme. Dějiny nás učí. Dějiny - to je vlastně celý náš život.
5. Chtěl byste učit jiné předměty kromě dějepisu a občanské a rodinné výchovy? A proč?
 - To nevím, ale rozhodně vím, že bych nechtěl učit matematiku, fyziku a chemii.
6. Co vám nešlo za předmět v základní škole?
 - Já jsem se učil docela dobře, neměl jsem žádné větší problémy. Určitě byly některé předměty, na které jsem se musel více připravovat, ale všechno to bylo v normě.
7. Co jste považoval za váš nejoblíbenější předmět a naopak?
 - Měl jsem rád zpěv a neměl jsem rád chemii a fyziku.

8. Co posloucháte za muziku?

- Rozdělují hudbu na dobrou a špatnou. Takže vyjmenovávají zpěváky a skupiny, které mám opravdu rád, by určitě zabralo značný kus papíru.

9. Co je podle vás naprosto promarněný čas?

- Setkání s blbcem. Je mi líto, že tento čas mi už nikdy nikdo nevrátí.

10. Kdo vám udělal v tomto školním roce největší radost?

- Určitě bych si vybavil více příkladů třeba ti žáci, kteří si v době volna našli cestu do školy a přišli si zahrát basketbal.

11. Co byste vzkázal vycházejícím žákům?

- Hlavně ať si hned na prvním kroku nezlomí nohu a nerozbijí hu...

12. Co vás dokáže nejvíce rozesmát?

- Určitě záleží na tom, o jaký smích nám jde. Ale pokud je to spojeno s pocitem radosti, tak určitě mě pobaví dobrý vtip, nebo nějaká komická situace. Mám rád smích.

13. Co patří mezi vaše záliby?

- Určitě sport. Ještě minulý rok jsem trénoval volejbal. Možná se někdy k této činnosti vrátím. Rád čtu - mám dokonce rozečteno několik knížek a vybírám si podle nálady. Je mi

líto těch lidí, kteří nepřečtou za život téměř žádnou knížku. Bavit se s takovými lidmi je opravdu zážitek. Rád poslouchám muziku a dívám se na opravdu dobré filmy.

Napsaly: Nikol Ptáčková a Michaela Cíglarová, IX.C

Akce školy

DRAVCI V LISTOPADU...

Tak máme listopad a s ním přichází i návštěva v podobě skupiny sokolníků se svým „koníčkem“, který se týká chovu a výcviku dravců a sov. A tak Vám píši tento článek jako malý tahák. Potom se můžete vytahovat, že jste chytří. Nejdříve se podíváme do středověku.

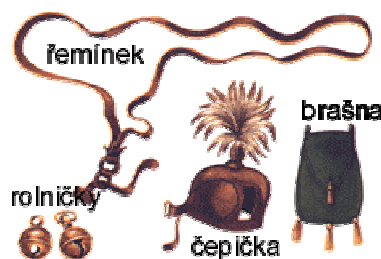
Sokolnictví v historii

Dravci byli ze všech loveckých zvířat ceněni nejvíc. Naučit je lovit menší ptáky a zajíce vyžadovalo mnoho času a zkušeností. S jakým dravcem kdo lovil, záleželo na jeho společenském postavení: císař používal orla, král nebo královna raroxy, páni sokoly a paní jestřáby. Ptáci se chovali v dlouhých dřevěných klecích zvané voliéry a staral se o ně sokolník.

Sokolnická výbava

Pro chov a výcvik dravců se používaly zvláštní pomůcky. Řemínek nedovolil ptáku uletět, rolničky pomáhaly při hledání ztraceného dravce,

čepička ptáka uklidnila a v kožené brašně bývala chutná svačinka.

K lovu hrabošů a hmyzu jsou dravci dobře přizpůsobeni, protože jsou majiteli zahnutého zobáku, ostrých drápů a dobrého zraku. Loví buď náhlým přepadem nebo vyhlíží kořist z vyvýšeného místa, případně za letu nebo třepetání nad zemí. Patří k nim **orli, sokoli, rarozi, poštolky, ostříž, luňáci, káňata, včelojed, motáci, jestřáb, krahujec a orlovec** Koho by ale bavila jenom teorie? Proto se pustíme do krátkého přehledu dravců...

Poštolka obecná (Falco tinnunculus)

Běžný sokolovitý dravec. Loví převážně hraboše, které vyhlíží za třepotavého letu na jednom místě. Hnízdí vysoko na stromech, na skalách, zříceninách hradů, věžích, často i ve městech.

Ostříž lesní (Falco subbuteo)

Je velký asi jako holub. Za letu jsou patrná úzká křídla, tmavá hlava a typický "vous" pod okem. Žije

v prostředí kde se střídají menší lesy s loukami poli a rybníky. Hnízdo si staví vysoko na stromech. Živí se menšími ptáky a hmyzem, které pronásleduje za letu.

Sokol stěhovavý (Falco peregrinus)

Dravec střední velikosti, menší než káně s dlouhými špičatými křídly. Žije v otevřené krajině v nížinách i vyšších polohách, kde nechybí skály. Hnízdo si staví ve výklencích na strmých skalních stěnách. Loví ptáky, převážně za letu.

Napsala Jana Havierová, IX.C

Fotografie z ukázky dravců:

ŠKOLA HROU

Dne 21.října byla naše škola pozvána na divadelní představení do Městského kina Habartov.

Toto představení stálo 25Kč. Zaměřilo se na čtyři školní vyučovací hodiny. Hned na první pohled nás napadlo, že to bude strašná legrace.

Vyučovaly se předměty: zeměpis, výtvarná výchova,

tělesná a hudební výchova. Určitě by se tento styl učení líbil většině žáků. Třeba v zeměpise se určovaly státy. Jelikož toto představení bylo pantomimické, bylo vše beze slov. Tak jsme si ze zeměpisu zopakovali, jak v Japonsku pijí čaj. Klokan je zase typickým znakem Austrálie. Americká historie se nám připomněla Indiány a kovboji. Poznali jsme i země podle charakteristické hudby. Účinkující si vždy vybrali někoho z žáků, aby šel na pódium předvádět daný předmět. Vždy zapojili i zbývající diváky, kteří rádi spolupracovali a dělali srandu. Dobré na tom bylo, že celé představení předváděli dva páni, kteří dokázali všechny pobavit. Jeden hrál na elektrické klávesové nástroje a druhý předváděl vyučování. Celé představení trvalo hodinu. Pak jsme se vraceli znovu do školy, kde probíhalo normální vyučování. Těšíme se na další představení.

Napsala Gabriela Sládková

Havárie

Martin Přindiš IX.B

**Letí motorka po dálnici,
zdraví ji i policisti.
dvěstěpadesát kolem nich frčí,
až jim z toho slzí oči.**

**Už se klopí do zatáčky,
slyšíte ty otáčky?
Adrenalin stoupá v těle,
snad se ten kluk nezabije.**

**On jel jako d'as,
sám před sebou se třás'.
Najednou se znova sklápěl,
ujelo mu kolo a už se válel.**

A byl tu Mikuláš

VTIPY

Přijde paní učitelka do třídy a povídá: „Tak děti, každé pondělí vám položím otázku a kdo ji uhodne, nemusí celý týden chodit do školy.“

V pondělí zadá paní učitelka otázku: „Tak děti, kdo ví, kolik kilogramů písku je na Sahaře?“ Ve třídě je ticho, nikdo neví.

Další pondělí přijde paní učitelka do třídy, sedne si za katedru a zaječí:

„Kdo sem dal tu chcíplou myš??“

Ládíček se přihlásí a povídá: „Já, tak nashledanou za týden!“

Jde paní učitelka kolem pískoviště a vidí - malé děti popíjejí pivo, kouří a hrají karty. Učitelka se pochopitelně rozhořčuje: "A jak to, že nejste ve škole?" - "Zbláznila jste se? V pěti letech máme na školu ještě času dost!"

Student píše maturitní práci z českého jazyka na téma "Co je odvaha?"

.....

Po pěti minutách odevzdá práci, na které je jediná věta.

Toto je odvaha

Ve tři v noci zazvoní profesorovi telefon, ozve se tichý hlas:

"Probudil jsem vás?" "Hmm, ano..."

"Tak to je dobře, protože já se ještě učím!"

"Maminko, mě se do té školy nechce. Děvčata ze mě mají legraci, kluci mi podráždí nohy, učitelé mě nemají rádi, já tam nepůjdu!" "Musíš, jednou jsi tam ředitel..."

Učitel: Jaký je to čas, když řeknu - byl jsem nemocen? Žák: Prosím, krátký.

